

Arrest

nr. 316 387 van 14 november 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen tot vaststelling van het rolrecht van 16 april 2024 met refertenummers X en X.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 20 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat E. DARESHOERI loco advocaat J. BOUDRY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers verklaren de Albanese nationaliteit te hebben. Verzoekster verklaart België te zijn binnengekomen op 23 december 2023 en verzoeker, haar zoon, op 12 juli 2022. Zij dienen samen, op 15 februari 2024, een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 29 februari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 8 maart 2024.

1.3. Op 13 maart 2024 verklaart de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend worden verstuurd op 13 maart 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren in Berat, Albanië en heeft de Albanese nationaliteit. U woonde samen met uw echtgenoot, [J.Q.], in Durrës. [J.] bouwde samen met zijn zakenpartner [A.T.] appartementsgebouwen. In maart 2021, zo'n drie maanden na het overlijden van [J.] op 25 december 2020, ging u samen met [A.T.] naar het zakenkantoor van uw echtgenoot om uit te werken over welke eigendommen hun bedrijf beschikte en welke eigendommen van uw echtgenoot waren. U bracht documenten mee die bij u thuis lagen inzake personen aan wie uw echtgenoot en [A.T.] appartementen verkocht hadden of van wie ze geld geleend hadden. U en [A.T.] spraken af om de volgende dag naar een advocaat te gaan. U liet alle zakelijke documenten in uw auto liggen. Doordat uw auto die nacht gestolen werd, verloor u deze documenten echter. Daardoor ontstonden er problemen. Verschillende mensen kwamen voortdurend naar uw huis of naar uw kapperszaak en eisten dat u hun geld zou teruggeven. Omdat u de zakelijke documenten verloren had, wist u echter niet bij wie uw echtgenoot en [A.T.] precies schulden hadden en hoeveel die schulden bedroegen. Nadien verdween [A.T.]. U probeerde hem te bellen en ging ook bij hem thuis langs, maar het lukte u niet meer om hem te contacteren. Omdat [A.T.] afwezig was en omdat u de zakelijke documenten van uw echtgenoot kwijt was, kon u geen oplossing vinden om de problemen met de schuldeisers op te lossen. U werd ook door twee schuldeisers bedreigd. Meneer [D.], die de auto waarmee u rondreed had betaald, eiste het geld dat hij voor zijn appartement betaald had terug of eiste dat u het appartement in orde zou brengen. Indien u dat niet zou doen, zou hij naar de rechtbank stappen en zou u problemen met hem krijgen. Een andere meneer van wie u de naam niet kent, eiste ook het geld dat hij voor een appartement had betaald terug. Hij zei dat hij u zou laten lijden indien u het geld niet zou terugbetalen. Hoewel u probeerde om sommige schulden terug te betalen, had u niet voldoende geld om alle schulden af te lossen. Om er voor te zorgen dat uw zoon [V.R.] (O.V. [...]) niet zou worden blootgesteld aan de problemen met de schuldeisers, stuurde u hem naar Europa. [V.] verliet Albanië definitief in juli 2022 en kwam in diezelfde maand aan in België. Via zijn vrienden in Albanië vernam hij meer details over de problemen die u in Albanië had met de schuldeisers. Omdat de schulden van uw echtgenoot te omvangrijk waren om af te kunnen betalen en omdat uw zoon [V.] tegen u zei dat hij terug naar Albanië zou komen indien u niet naar België zou komen, wat u wou vermijden omdat u niet wilde dat [V.] betrokken zou raken in de problemen met de schuldeisers, besloot u ook Albanië te verlaten. U vertrok op 20 december 2023. U kwam aan in België op 22 of 23 december 2023. U en uw zoon [V.] dienden een verzoek om internationale bescherming in op 15 februari 2024.

Bij terugkeer vreest u dat u de schulden niet zal kunnen afbetalen, dat de problemen met de schuldeisers jullie veel stress zullen bezorgen en dat uw kinderen, vooral uw oudste zoon [V.], betrokken zouden kunnen raken in een conflict met de schuldeisers als u hun geld niet kan teruggeven. Uw zoon [V.] vreest bij terugkeer dat iemand hem zal doden als de schulden niet worden afbetaald of dat hij iemand zal moeten doden uit zelfverdediging en daardoor in de gevangenis zal belanden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende stukken voor: uw Albanese paspoort en de Albanese paspoorten van uw zoon [A.] en uw dochter [D.], alle uitgereikt op 23 juli 2021; het overlijdenscertificaat van uw echtgenoot [J.Q.] en een certificaat inzake uw gezinssamenstelling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Op basis van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er kan in uw hoofde immers niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u geschetste problemen met schuldeisers zijn van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

U en uw zoon [V.] hebben bovendien niet aannemelijk gemaakt dat jullie voor deze problemen of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor jullie sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen jullie niet hebben gedaan.

U heeft in Albanië nooit klacht neergelegd naar aanleiding van de problemen met de schuldeisers van uw overleden echtgenoot en zijn zakenpartner (notities persoonlijk onderhoud CGVS [B.] (B) d.d. 8/3/2024, p. 15) of naar aanleiding van het gebrek aan medewerking en het verdwijnen van [A.T.] (CGVS B, p. 15). Uw motivatie om dit niet te doen, was dat u al genoeg problemen had en vreesde om bij aangifte nog meer problemen te krijgen, omdat u geen geld had om de schulden te betalen. U wilde uw problemen bovendien niet via de politie oplossen, maar de zaken zelf laten kalmeren (CGVS B, p. 15). Deze motivatie kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U stelde ook dat u geen ervaring had met het indienen van een klacht bij de politie en er daarom een beetje schrik voor had (CGVS B, p. 15). Het CGVS merkt hieromtrent op dat u wel aangifte deed bij de politie toen uw auto gestolen werd (CGVS B, p. 6, 8) en dat er dus niet gesteld kan worden dat u volledig vreemd bent aan het Albanese politiesysteem. Bovendien mag van u verwacht worden dat u inzake uw gemeenrechtelijke problemen eerst nationale beschermingsopties uitput vooraleer u om internationaalrechtelijke bescherming verzoekt, ook als het indienen van een klacht bij de politie mogelijk is buiten uw comfortzone ligt.

Ook uw zoon [V.] is voor zijn vertrek uit Albanië nooit naar de politie gestapt voor de problemen met de schuldeisers (notities persoonlijk onderhoud CGVS [V.] (V) d.d. 8/3/2024, p. 8). [V.] stelde dat hij bij een eventuele terugkeer naar Albanië wel hulp zou kunnen vragen aan de Albanese politie, maar dat die zou zeggen dat jullie zulke problemen zelf moeten oplossen, en dat mensen in Albanië vermoord worden door hun schuldeisers als ze hun schulden niet kunnen afbetalen. [V.] had zelf echter nooit zo'n slechte ervaring gehad met de Albanese politie (CGVS V, p. 8) en kon ook geen concreet voorbeeld geven van een dergelijk incident waarbij schuldenaars gedood werden omdat de politie niet had opgetreden (CGVS V, p. 9). Ook wanneer [V.] gevraagd werd waarom hij dacht dat de politie in die zaken waar schuldenaars gedood werden niets had gedaan, moest hij het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 9). Voorts stelde [V.] dat de politie misschien corrupt is (CGVS V, p. 9). Hij had evenwel opnieuw geen enkel concreet voorbeeld van een gebrekkig optreden van de politie omwille van corruptie en ondervond zelf ook nooit problemen met de politie ten gevolge van corruptie (CGVS V, p. 9). Voor het overige had [V.] geen andere redenen waarom hij de hulp van de Albanese politie niet zou kunnen inroepen. Uit [V.]s verklaringen blijkt bijgevolg niet dat hij problemen zou ondervinden met het verkrijgen van hulp van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties. Uzelf verklaarde ook uitdrukkelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar Albanië hulp zou kunnen vragen aan de

politie, indien er zich problemen zouden voordoen met de schuldeisers van uw overleden echtgenoot (CGVS B, p. 16).

In dit verband wijst het CGVS er nog op dat uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen. Een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die

internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan uw identiteit en nationaliteit of die van uw drie kinderen, het overlijden van uw echtgenoot Jani Qiro of uw familiale samenstelling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren in Berat, Albanië en heeft de Albanese nationaliteit. U woonde samen met uw moeder, [B.D.] (O.V. [...]), haar echtgenoot (uw stiefvader) [J.Q.], uw broertje [A.] en uw zusje [D.] in Dürres.

Uw stiefvader had een bouwbedrijf samen met zijn partner [A.T.]. In maart 2021, zo'n drie maanden na het overlijden van uw stiefvader op 25 december 2020, kreeg uw moeder problemen met klanten van het bouwbedrijf. De klanten kwamen naar uw huis en naar uw moeder haar kapperszaak om geld terug te vragen dat ze geleend hadden aan of geïnvesteerd hadden bij uw stiefvader en zijn zakenpartner. Uw moeder probeerde u af te schermen van de problemen en vertelde u er weinig over. U zag echter dat uw moeder erg gestresseerd was als er zo'n mensen langskwamen voor hun geld.

Omdat de problemen met de schuldeisers van uw stiefvader bleven aanslepen en uw moeder u hiertegen wilde beschermen, stuurde ze u naar Europa. U verliet Albanië definitief in juli 2022. U wist een beetje waarom u werd weggestuurd, maar vroeg niet om meer uitleg aan uw moeder omdat u haar niet nog bezorgder wilde maken. De meeste informatie over de problemen van uw moeder met de schuldeisers vernam u een maand na uw aankomst in België van uw jeugdvrienden in Albanië, die zagen dat er regelmatig personen bij uw moeder langskwamen en dat uw moeder daar stress van kreeg. In december 2023 kwam uw moeder met uw broer en zus ook naar België. Samen dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in op 15 februari 2024.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat de schuldeisers van uw overleden stiefvader en zijn zakenpartner [A.T.] u zullen vermoorden als ze hun geld niet krijgen of dat u als zelfverdediging een schuldeiser zal doden die u aanvalt en daardoor in de gevangenis zal belanden.

U bent in het bezit van uw Albanese identiteitskaart en uw Albanees rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw moeder, [B.D.] (O.V. [...]), werden uiteengezet (notities persoonlijk onderhoud CGVS [V.] (V) d.d. 8/3/2024, p. 5). Haar verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard. De beslissing luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart en rijbewijs bevestigen louter uw persoonsgegevens, niets meer, en werpen aldus evenmin een ander licht op bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

2. De rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 314 278, is de moeder van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 314 277. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen, die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde motieven die geleid hebben tot de beslissingen waarbij hun verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard. In hun verzoekschrift voeren verzoekers hetzelfde verweer aan.

Gelet op het geheel van deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren een schending aan van de artikelen 39/1, 39/2, 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekers voeren aan dat zij nieuwe documenten hebben, zijnde de documenten gerelateerd aan de aangifte bij de Albanese politie, een document van de notaris en een document van het Openbaar Ministerie in Albanië. Zij stellen dat zij in staat geweest zijn om die documenten te verkrijgen en dat ze een ondersteuning vormen van hun zaak. De documenten bewijzen volgens hen dat hun respectievelijke echtgenoot/vader eigenaar was van een bouwbedrijf, dat de gebouwen uiteindelijk nooit gebouwd werden, dat de mensen hun geld terug wilden, dat de andere partner, de heer A.T., vermist is, dat ze met hem dus geen contact meer hebben kunnen maken en dat de politie naar hem actief op zoek is. Zij vervolgen dat A.T. over een kopie van de documenten van de verkoop van de gebouwen beschikte, maar dat de kopie van

verzoekster verdwenen is toen haar auto werd gestolen. Volgens hen is het hierdoor onmogelijk om te bewijzen wie van de twee partners het geld, dat nu teruggeëist wordt van de kopers, ontvangen heeft.

4. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

- Twee documenten gerelateerd aan de aangifte bij de Albanese politie;
- Een document van de notaris;
- Een document van het Openbaar Ministerie van Albanië.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Verzoekers dienen een beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 13 maart 2024 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de

Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië - opnieuw - vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 10 juli 2023), evenals bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024). Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming, die afkomstig is van één van deze veilige landen, wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

5.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers geen substantiële redenen opgegeven hebben om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten, in aanmerking komen.

5.4.1. Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Albanië te hebben verlaten omwille van problemen met de schuldeisers van haar overleden man omwille van diens werkzaamheden, met name het bouwen van appartementsgebouwen. Verzoeker steunt zijn beschermingsverzoek op dezelfde motieven.

De voorgehouden problemen betreffen louter gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen die geen verband houden met één van de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Dit wordt ook op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissingen. Door in de verzoekschriften hun problemen te herhalen en te benadrukken dat zij niet in staat zijn te bewijzen wie van de partners het geld had ontvangen dat nu geëist wordt door de kopers omdat hun documenten zijn verdwenen, brengen verzoekers geen enkel concreet en valabel argument bij om voorgaande vaststelling te weerleggen. Waar zij er nog op wijzen dat zij bij hun verzoekschrift documenten voegen die bewijzen dat verzoeksters echtgenoot/verzoekers vader eigenaar was van een bouwbedrijf, gaan zij eraan voorbij dat dit aspect niet betwist wordt en dat het evenmin van die aard is om tegemoet te komen aan de afwezigheid van enig verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

5.4.2. In de bestreden beslissingen wordt daarnaast geoordeeld dat verzoekers niet aantonen dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit lezing van de verzoekschriften blijkt dat verzoekers dit onderdeel van de bestreden beslissingen volledig onbesproken en aldus onverlet laten. Het komt aan verzoekers nochtans toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel geheel in gebreke blijven. Het document gevoegd bij hun verzoekschrift, dat zij omschrijven als *“een document van het openbaar ministerie van Albanië”*, heeft betrekking op verzoeksters verklaring dat haar auto werd gestolen, waarmee reeds bij het nemen van de bestreden beslissingen op correcte wijze rekening werd gehouden. Voor het overige geven zij in hun verzoekschrift, over dit desbetreffende document, geen enkele duiding en laten zij na om toe te lichten wat zij hiermee concreet willen aantonen. Tot slot dient opgemerkt dat de stukken, die zij in hun verzoekschrift omschrijven als *“twee documenten gerelateerd aan de aangifte bij de Albanese politie”*, niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling en de Raad ze, overeenkomstig artikel 8 van het Procedurereglement, niet in overweging neemt, te meer nu verzoekers ook wat die documenten betreft, in hun geheel nalaten er enige toelichting over te geven en zich ter terechtzitting hiernaar gevraagd, gedragen naar de wijsheid. Er kan dan ook niet ingezien worden op welke wijze dergelijke stukken de motieven in de bestreden beslissingen zouden kunnen ontkrachten.

Verzoekers slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers' relazen niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

5.6. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.7. Gezien hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming.

Het middel is ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO